

מסכת עדיות

פרק ח

א. העיד רבי יהושע בן בתירא על דם גבירות ששהוא טהור. העיד רבי שמעון בן בתירא על אף חטאת שנגע טמא במקצתו, שטמא את כלו. הוסיף רבי עקיבא, על הסלה ועל הקטרת והלבונה והגחלים שנגע טבול يوم במקצתם, שפסל את כלם:

ב. העיד רבי יהודה בן בא ורבי יהודה הכהן על קטנה בת ישראיל שנשأت לכון, שהיא אוכלת בתרומה כיון שנכנסה לחהפה אף על פי שלא נבעלה. העיד רבי יוסי הכהן ורבי זכריה בן הקצב על פינוקת שנהרגה באשקלון, ורתקות בני משפחתה, ועדיין מעידים אותה שלא נסתירה ולא נטמא. אמרו להם חכמים, אם מאמנים אתם שנהרגה, האמינו, שלא נסתירה ולא נטמא. ואם אין אתם מאמנים שלא נסתירה ולא נטמא, אל תאמינו שנהרגה:

ג. העיד רבי יהושע ורבי יהודה בנו בתיירא על אלמנת עשה, שהוא כשרה לכהנה, שאין להשרה לטמא ולטהר, לרחק ולאקרב. אמר רבו שמעון בן גמליאל, קב לנו עדותכם, אבל מה בעשה, שגור רבי יוחנן בן זכאי שלא להושיב בתה דין על זה. הכהנים שומעים לכם לרחק, אבל לא לקרב:

ד. העיד רבי יוסף בן יוועזר, איש אירדה, על איל קמצא, דכו. ועל משקה בית מטבחיא, לאינזן דכין. ודיקרב במייטה, מסתאב. וקרו ליה, יוסף שריא:

ה. העיד רבי עקיבא משומן נחמה, איש בית קל, שימושיים האשה על פי עד אחד. העיד רבי יהושע על עצמות שנמצאו בדירה העצים, אמרו חכמים, מלקט עצם עצם מהכל טהור:

ו. אמר רבי אליעזר, שמתה, כשהיהו בונים בהיכל, עושים קלעים להיכל וקלעים לצירות, אלא שבחיכל בונים מבחויז, ובצורה בונים מבפניהם. אמר רבי יהושע, שמתה, שמהריבין אף על פי שאין בית, ואוכלים קדשי קדשים אף על פי שאין קלעים, קדשים קלים ומעשר שני, אף על פי שאין חומה, שקדשה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבוא:

ג. אמר רבי יהושע, מקבל אני מרבו יוחנו בון זכאי, ששהמע מרבו
וירבו מרבו, הלאה למשה מסיני, שאין אליהו בא לטמא ולטהר,
לרחיק ולקרב, אלא לרחיק המקרבון בזروع ולקrab המרחקון בזروع.
משפחה בית אריפה היתה בעבר הירדן ורחקה בון ציון בזروع,
ועוד אחרת היתה שם וקרבה בון ציון בזروع. כמו אלו, אליהו בא
לטמא ולטהר, לרחיק ולקרב. רבי יהודה אומר, לקרב, אבל לא
لרחיק. רבי שמעון אומר, להשות הפלקמת. וחכמים אומרים, לא
לרחיק ולא לקרב, אלא לעשות שלום בעולם, שגא אמר (מלacci ג)
הנה אני שליח לכם את אליה הנביא וגוי והשב לב אבות על בניים
וילב בניים על אבותם: